

— Водя ги да ги пазаря нѣкжде на работа — отговаря той, па смига на децата да не се смѣятъ.

Така Захарий тайно извежда децата отъ Стара Загора и тайно ги води по пѣтя презъ Балкана — Търново за Русе. Момчетата забелязвали, че водачътъ много се грижи за тѣхъ, гледа да ги настани на сигурни мѣста въ хановетъ, спи до тѣхъ и съ четири очи гледа да не се случи съ нѣкое отъ тѣхъ нѣщо. Всѣки конь се водѣлъ отъ своя стопанинъ. Захарий каралъ стопанитѣ да спатъ при конетѣ, а той спалъ при момчетата. По пѣтя коняритѣ питали Захария, кжде и за какво води момчетата. Но той все отговарялъ, че имъ търси работа — занаятъ.

Въ Русе стопанитѣ съ конетѣ се върнали, а Захарий съ децата стигналъ въ Гюргево и оттамъ въ Букурещъ, Галацъ и най-сетне въ Одеса.

Тайната се разкрива.

Захарий Княжески слиза отъ парахода съ петтѣ момчета въ Одеса, завежда ги при братя Тошкови, но какво излиза? Дветѣ момчета събличатъ потуритѣ и салтамаркитѣ, махвату отъ главата си калпацитѣ, и се обръщатъ на момичета! Това било изненада за всички. Защо? Ни родители, ни турски стражари никога не се съгласявали да се завеждатъ момичета въ чужбина. Това било чудовищно нѣщо — дете момиче да се праща въ Русия. Затова Захарий и родителитѣ на дветѣ момичета прибѣгнали до хитростъ. Преоблѣкълъ момчетата като момчета и заедно съ другитѣ ги прехвърлилъ въ Русия.

Това било въ 1850 година.

Родители и родно мѣсто.

Нашитѣ четци сж се сѣтили вече, че дветѣ момичета били отъ Стара-Загора; тѣ се казвали: Анастасия Михова и Санда Милкова.

Бащата на Анастасия се казвалъ Миху Каличковъ,